

РЕШЕНИЕ

№ 6387

гр. София, 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 27.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3147** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. М. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], ж.к „М. - 3“, [жилищен адрес] и със съдебен адрес [населено място], [улица], бл.Д, ет.1, офис 107, чрез адв. Я. А. от САК, срещу Заповед рег. № 513з-1904 от 08.03.2022 г. на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че жалбоподателят не бил запознат със заповедта, издадена по реда на чл.205, ал.2 ЗМВР, както и, че не му била предоставена възможност да упражни правото си да участва или да бъде подпомаган в дисциплинарното производство и да прави възражения по реда на чл.207, ал.8, т.1 и сл. ЗМВР. На следващо място са изложени съображения за нарушения на чл.16 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкция № 8121з-877/2021 г.) и на чл.59, ал.2, т.4 АПК, поради неяснота на вмененото нарушение на служебната дисциплина, които съществено нарушавали правото му на защита. Посочено е, че дисциплинарно-наказващият орган изложил

следната фактическа обстановка: на 25.02.2022 г., жалбоподателят, заедно с двама негови колеги, участвал в екип на П.-200 „Контрола“, като действията по транспортиране на непълнолетни лица до сградата на 01 РУ-СДВР били извършени по разпореждане на ОДЧ на 01 РУ- СДВР. Сочил се, че в заповедта не е посочено длъжното от служителя поведение, като дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) не е сторил необходимото за изясняване на действителната фактическа обстановка по случая и не е посочил конкретните действия или бездействия, с които служителят е нарушил служебната дисциплина. Посочено е, че цитирането на текстове от Инструкция № 81213-78 от 24 януари 2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в МВР (Инструкция № 81213-78/2015 г.) не индивидуализира конкретни задължения от страна на наказвания служител и не му вмения конкретно поведение. Оспорва извършването на дисциплинарно нарушение, като твърди, че двете непълнолетни лица са били поканени за снемане на обяснения в сградата на 01 РУ-СДВР и са се явили доброволно, поради което не са имали качеството на „фактически задържани“ лица. Възражава срещу описаната възможност за издаване на заповеди за задържане спрямо тези лица, поради липсата на основания по чл.72 ЗМВР. Действията на полицейските служители по транспортиране на лицата до сградата на 01 РУ-СДВР били в рамките на правомощията им и не ограничавали правото на свободно придвижване на лицата. Визира липса на мотиви за субективната страна на нарушението и нарушение на чл.206, ал.2 ЗМВР. Посочва и несъответствие с целта на закона. Претендира се отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът, директор на СДВР, оспорва жалбата чрез юрк. П.. Излага съображения за законосъобразността на заповедта в писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение. Не прави възражение срещу адвокатското възнаграждение, претендирано от процесуалния представител на жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022 г. /л.50/ на директора на СДВР на основание чл.205, ал.2 ЗМВР била разпоредена проверка за изясняване на постъпилите данните в справка рег. № 225р-7678 от 28.02.2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР, в която било разпоредено да се установи дали били спазени изискванията на нормативната уредба от служителите на 01 РУ-СДВР при задържането на непълнолетните лица на 25.02.2022 г.

Според справката, цитирана в заповедта /л.53/, на 25.02.2022 г., около 15:00 часа, било установено от служители на РУ, че непълнолетното лице Н. Г. изписвало букви на латиница с черен маркер върху Паметника на Съветската армия, като на мястото присъствали и непълнолетните Р. Д. и М. Р.. Намиращият се на мястото екип на ПП 170 при 01 РУ –СДВР докладвал на ОДЧ при 01 РУ-СДВР. За изясняване на случая непълнолетните Р. Д. и М. Р. били поканени да се явят в 01 РУ – СДВР, като били транспортирани до РУ от АП 220 със служебния автомобил, а Н.Г. бил задържан със заповед по чл.72 ЗМВР и по случая било образувано досъдебно производство (ДП). В полицейското поделение непълнолетните Р. Д. и М. Р. били разпитани в качеството им на свидетели по ДП, като на разпитите им присъствал инспектор Ив. Д. – в качеството му на полицейски служител за работа с деца от Детска педагогическа стая при 01 РУ-СДВР. На децата било предоставено право и възможност да се обадят на

родителите си, от което непълнолетната Д. се възползвала и се свързала с майка си, а непълнолетният Р. отказал, тъй като живеел наблизко и щял да се прибере сам. В справката е отразено, че поради доброволното явяване на свидетелстващите непълнолетни лица, същите не са били предадени на родителите си с приемо-предавателен протокол.

В приложените протоколи по преписката подробно са описани действията на трите непълнолетни лица и дадените от тях сведения, според които при случката с писането с маркер на паметника към тях дошли двама полицаи и им казали, че трябва да отидат в районното, закарали ги и тримата до 01 РУ-СДВР. М.Р. е разпитан като свидетел, на Н.Г. е издадена Заповед № 225з-213/25.02.2022 г.

Сведенията, дадени от служители в 01 РУ-СДВР, извършващи патрулиращи обходи в района и сведенията дадени от жалбоподателя и колегите му от П.-220, потвърждават фактическата обстановка относно непълнолетните лица на паметника, докладването на случая на началника на 01 РУ-СДВР, на дознател и на ОДЧ. По разпореждане на главния дознател на местопроизшествието била изпратена ДОГ при 01 РУ-СДВР за ПСД във връзка с образуване на производство по чл.325, ал.1 НК. Р. Д. и М.Р. били поканени като свидетели в сградата на РУ за изясняване на случая и са транспортирани с АП 220 (Контрола). От извършената проверка в книгата за посетители не се установило Р. Д. и М. Р. да са записани като посетители в сградата на 01 РУ. Жалбоподателят е уточнил в сведението, което дава по преписката, че трите лица по разпореждане на ОДЧ-01 РУ-СДВР били доведени в 01 РУ-СДВР за изясняване на случая, със служебен автомобил.

Обяснението на старши разследващия полицаи, който следвало да разпита жалбоподателя е, че полицейските служители потвърдили, че след установяване на място на трите лица на случая на паметника, Д. и Р. пожелали да дадат показания в 01 РУ-СДВР, поради което полицейските служители ги транспортирали със служебен автомобил, с оглед бързо приключване на ПСД с лицата, поради факта, че се непълнолетни и поради тяхното желание. След това пристъпил към разпита им, като преди това провел с тях разговор, съгласно разпоредбите на НПК. Лично помолил Д. да се обади на майка си и след разпита я съпроводил до приемната за граждани, където да изчака идването на родителя. Лично уведомил Р., че има право и възможност да се обади на родител, но същият заявил, че живее на близо и ще се прибере сам. Децата не били предадени с протокол на родител, поради липса на правно основание за това, конкретно в Инструкция № 8121з-1008 от 16 декември 2014 г. за организацията и реда за съпровождане на малолетни и непълнолетни лица от полицейските органи на МВР. Отделно, същите се били явили доброволно и по тяхно желание в 01 РУ-СДВР, в качеството им на свидетели по смисъла на НПК.

Свѐдение е дал и инспектор от Д., помолен да присъства на разпита на две непълнолетни лица, по време на който били видимо спокойни и давали адекватни отговори на задаваните им въпроси.

Че лицата са се отзовали на покана да бъдат разпитани в качеството им на свидетели в присъствието на инспектор Д. се потвърждава и от сведение на разследващ полицаи в същото РУ.

Сведения са дадени и от трите непълнолетни лица и един родител, в които се описва ситуацията и действията на полицейските служители до завеждане на децата в полицейското управление.

От експертни справки по преписката се установяват разговорите в радиоефир на

канала на 01 РУ-СДВР в относимия период и дадените разпореждания, които са за указания към ПП на паметника лицата да бъдат разпитани, като свидетели на инцидента.

В Справка рег. № 513р-19524 от 04.03.2022 г. /л.273/, изготвена от комисията, определена със Заповед № 513з-1658/28.02.2022 г., изменена със Заповед № 513з-1746/02.03.2022 г. на директора на СДВР, са направени следните изводи: по т.3 Екипът на П.-220 в състав мл.експерт И. М. и старши полицаи Е. К., със знанието на старшия служител на екипа инспектор П. П., на 25.02.2022 г., след 15:00 часа, от района на П. [населено място] до сградата на 01 РУ-СДВР, транспортирал със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] задържаното лице Н.С.Г., ЕГН [ЕГН], заедно с негови познати и очевидци Р.Д. и М. Р., присъствали по време на изписване с маркер на две букви по монумента.

С действията си старши полицаи Е. К. от екип П.-220 „Контрола“, неправомерно ограничили правото на свободно придвижване на Р. Д. и М. Р., като са ги качили в служебен автомобил и превозили в сградата на 01 РУ-СДВР, със знанието на инспектор П. П. (старши на екипа), в нарушение на чл.72, ал.9 ЗМВР, чл.4 и чл.11, ал.1 от Инструкция № 8121з-78 от 24 януари 2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в МВР и т.2 от Заповед № 225р-124/16.02.2022 г. на началника на 01 РУ-СДВР. Изложеното осъществявало състава на дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.1, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР. Направено е предложение за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

С оспорената Заповед, рег. № 513з-1904 от 08.03.2022 г. на директора на СДВР, с която на младши инспектор Е. М. К., на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца за това, че на 25.02.2022 г. в района на паметника на Съветската армия, в качеството си на полицейски орган, неправомерно е ограничил правото на свободно придвижване на непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р., с което е нарушил чл.4 и чл.11, ал.1 от Инструкция №8121з-78/2015 г. и т.2 от ... (непосочено в заповедта), което е квалифицирано като нарушение на чл.194, ал.2, т.1, вр. чл.200, ар.1, т.15 ЗМВР. Посочено е в заповедта, че младши инспектор К. е следвало да не транспортират лица със служебен автомобил, които не са били задържани, а се явяват свидетели по ДП № 325/2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр. № 3220/2022 г. по описа на СГП, или ако е имало данни за извършено престъпление от лицата Р.А.Д. и М.Б.Р. на същите да бъде издадена заповед за задържане. Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 09.03.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са

процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.204, т.3 ЗМВР.

Дисциплинарно наказание е наложено в срока по чл.195, ал.1 ЗМВР, който в случая тече от запознаване на ДНО на 04.03.2022 г. със справка рег. № 513р-19524/04.03.2022 г.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022 г. на директора на СДВР, издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР във връзка с данните от справка № 225Р-7678/28.02.2022 г. Върху представеното по делото копие от заповедта по чл.205, ал.2 ЗМВР липсва отбелязване за запознаване от Е. М. К.. По този начин не са спазени гаранциите за правото на участие на служителя в дисциплинарното производство. Съгласно чл.18, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. върху копие от заповедта за проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР или за образуване на дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва: 1. адрес за получаване на съобщения и данните по чл. 18а, ал. 4 от АПК; 2. подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по чл. 18а, ал. 4 от АПК. Запознаването е изисквано и от чл.205, ал.3 и ал.4 ЗМВР, чл.30, ал.2 и чл.31 от Инструкция № 8121з-877/2021г. Освен от специалните нормативни актове, осигуряване на правото на участие следва от общите разпоредби на чл.26, ал.1 АПК, чл.34, ал.1-3 АПК. В конкретния случай, в административната преписка не се съдържат доказателства за това, че служителят е уведомен за правата си по чл.205, ал.3 и ал.5 ЗМВР, нито за задължението си по чл.21, ал.1 от инструкцията, с което е допуснато съществено процесуално нарушение, като самостоятелно основание по чл.146, т.3 АПК за отмяна на оспорената заповед, тъй като съществено е ограничено правото на защита на уличения служител да участва в санкционното дисциплинарно производство, гарантирано му с цитираните по-горе норми. Във визираната от ДНО справка № 225р-8288/02.03.2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР от К., няма данни, че същата е по повод Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022 г. на директора на СДВР.

По отношение на процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, с връчване на служителя на покана рег. № 513р-20350/07.03.2022 г. и приемане от страна на ДНО с резолюция писмените му обяснения рег. № 513р-20388/07.03.2022 г., съдът приема, че същата е спазена.

По материалната законосъобразност на заповедта:

Служителят е наказан за това, че с действията си на 25.02.2022 г. неправомерно е ограничил правото на свободно придвижване на непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р., а е следвало да не се транспортират със служебен автомобил до сградата на 01 РУ-СДВР, тъй като не са били задържани, а се явяват свидетели по ДП № 325/2022 г. или ако е имало данни за извършено престъпление, да им бъде издадена заповед за задържане.

Разпоредбата на чл.4 от Инструкция № 8121з-78/2015 г. урежда легално определение на "Задържани лица" - тези, на които е ограничено правото на свободно придвижване при условията и по реда на ЗМВР. Редът и основанията за задържане са посочени в чл.72-75 ЗМВР и Инструкция № 8121з-78/2015 г. Съгласно визирания за нарушен чл.11, ал.1 от инструкцията: за всяко задържано лице се издава заповед за задържане на лице от полицейския орган, ограничил правото на свободно придвижване на

лицето.

В случая не е спорно, че непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р. са установени на местопроизшествието на 25.02.2022 г. като негови свидетели – като такива те са докладвани от служителя на ПП-170 и като такива са вписани във всички документи от дисциплинарната преписка и в приобщените доказателства от ДП № 325/22 г. по описа на 01 РУ-СДВР. Разпитът на непълнолетен свидетел е уреден в чл.140 НПК, като в случая е спазено изискването по ал.1 това да бъде извършено в присъствието на психолог – ИДПС при 01 РУ-СДВР. Употребените изрази в чл.140, ал.1 и ал.2 НПК „когато е необходимо“ и „ако съответният орган намери за необходимо“ указват на право на преценка на разследващия орган, относно присъствието на родител при разпита. В случая, от показанията на М. К. се установява, че лично е помолил непълнолетните лица да уведомят родител за престоя си в сградата на 01 РУ-СДВР.

Релевантен за дисциплинарното производство е фактът, че непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р. имат качеството на свидетели по ДП, респ. не е налице основание по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР за издаване на заповед за задържане по чл.11, ал.1 от Инструкция № 8121з-78/2015 г.

В качеството им на свидетели по ДП № 325/2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р. е следвало да бъдат призовани по реда на НПК. Разликата между призовано или доброволно явило се по конкретен повод лице и наличието на основание за издаване на заповед за задържане следва и от нормата на чл.11, ал.7 от Инструкция № 8121з-78/2015 г.

В случая, призоваване по реда на НПК по отношение на непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р. не е осъществено. Спорно е дали същите са се явили доброволно в сградата на 01 РУ-СДВР. Подобна доброволна воля за явяване на децата е документирана в сведенията на служители на 01 РУ-СДВР: ... пожелали да дадат показания; ....лицата се отзовали на покана да бъдат разпитани като свидетели; .... били поканени и доброволно се съгласили да дадат показания; .... били поканени като свидетели за изясняване на случая. Докато според самите деца униформени полицаи им казали, че трябва да отидат в районното, закарали ги в районното, качили ги на патрулка, защото ще ги водят в районното.

Съгласно чл.29, ал.1-4 от Инструкция № 8121з-1415 от 20 ноември 2015 г. за реда и организацията за осъществяване на дейността по охрана на обекти по чл. 14, ал. 2, т. 4 ЗМВР (Инструкция 8121з-1415/2015 г.) всички лица, посетили по свое желание структурно звено на МВР, се вписват в книга за пропускателния режим. В книга за пропускателния режим се вписват всички доброволно явили се и влезли в сградата граждани и служители по въпроси от личен характер, по служебен или друг повод. Вписват се и призованите лица. Призовани лица се вписват веднага при явяването, а не при приемането от служителя, който ги е призовал. Когато призовано лице или посетител бъде задържан по реда на ЗМВР или му бъде взета мярка за неотклонение задържане под стража по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, личните му данни се записват в книгата за задържани лица съгласно реда, определен в инструкцията по чл. 72, ал. 9 ЗМВР, като в книгата за пропускателния режим се отбелязва фактът на задържането.

В случая не е спорно, и се установява от сведенията по преписката, че Р.А.Д. и М.Б.Р. не са вписани в книгата за посетители на 01 РУ-СДВР, което

обстоятелство се явява ирелевантно към дисциплинарната отговорност на К., тъй като подобно задължение не може да му се вмени в служебните задължения. От друга страна невписването поставя под въпрос дали действително децата се явили по свое желание в РУ или това име е указано от полицейските служители, както се вижда от техните сведения.

Съгласно чл.84 от Инструкция № 8121з-78/2015 г. вътрешен контрол върху дейността по задържане на лица в структурите на МВР се извършва след издаване на писмена заповед. Според т.13 от Заповед № 225з-124/16.02.2022 г. на началника на 01 РУ-СДВР всички действия по приемане, настаняване, служебно придвижване, свиждане, медицинско обслужване и освобождаване на задържани лица да се извършват след съгласуване и разпореждане на съответно длъжностно лице, отговарящо за тази дейност в 01 РУ-СДВР и/или от оперативния дежурен след работно време. В идентичен смисъл е чл.25, ал.1 от Инструкция № 8121з-78/2015 г. - задържаните лица се настаняват в определените помещения за задържане след разпореждане от съответното длъжностно лице, отговарящо за тази дейност в структурата на МВР, и/или от оперативния дежурен след работно време.

В случая, служителите на 01 РУ-СДВР П. Р. И., В. А. и И. М. безпротиворечиво посочват в сведенията си, че *по разпореждане на ОДЧ* непълнолетните лица били транспортирани до сградата на 01 РУ-СДВР, което съответства и на данните от експертните справки за разговорите и може да се приеме, че се касае за разпореждане по смисъла на чл.6, ал.2 от Инструкция № 8121з-877/2021 г., дадено от ръководни служители спрямо техен подчинен.

При наличие на отдадени разпореждания от ОДЧ при 01 РУ-СДВР и от началник при 01 РУ-СДВР за транспортиране на лицата до сградата на районното за даване на показания като свидетели, неизпълнението на тези разпореждания от подчинения служител би съставлявало самостоятелно основание за ангажиране на дисциплинарната му отговорност.

Предвид показанията и на самите деца, че „полицаяте са се държали дружелюбно с тях“ при установяването им на място на паметника, обстоятелството, че не са им отнети мобилните телефони, т.е. ограничени правата, след което, след общ разговор е поискано да окажат съдействие по установяване на действителната фактическа обстановка във връзка с данните за извършено престъпление по чл.325, ал.1 НК в контекста на разпореждане за това, дадено от ръководни служители и това, че не са били налице основания за задържане по чл.72 ЗМВР, действията по качване и транспортиране на незадържаните лица до сградата на 01 РУ-СДВР от страна на жалбоподателя не се установява да съставляват виновно нарушение на служебната дисциплина от страна на жалбоподателя, което да обуслови налагане на обжалваното дисциплинарно наказание.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна и поради неправилно приложение на закона по смисъла на чл.146, т.4 АПК. Жалбоподателят не е извършил вменените му нарушения на чл.4 и чл.11, ал.1 от Инструкция № 8121з-78/2015 г., тъй като по отношение на непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р. не са били налице основания за издаване на заповед за задържане по чл.72, ал.1 ЗМВР. Установява се от съвкупната преценка на всички доказателства от дисциплинарната преписка,

че лицата са били разпитани в качеството им на свидетели по ДП № 325/2022 г. по описа на 01 РУ-СДВР. Евентуално тяхно непризоваване по реда на НПК или невписване в книгата за посетители на 01 РУ-СДВР не може да се вмени във вина на жалбоподателя, който от своя страна не е имал основание да не изпълни отдадени разпореждания от ОДЧ при 01 РУ-СДВР и от ръководен служител на 01 РУ-СДВР непълнолетните лица да бъдат транспортирани до сградата на 01 РУ-СДВР за изясняване на случая. Ето защо неправилно е прието от ДНО в оспорената заповед, че „К. не е следвало да транспортира лица със служебен автомобил, които не са били задържани“.

В изложения смисъл съдът намира мотивите на оспорения акт за вътрешно противоречиви – от една страна се признава, че трите непълнолетни лица са транспортирани до сградата на 01 РУ-СДВР по разпореждане на дежурния на ОДЧ при 01 РУ-СДВР, а от друга страна – че жалбоподателят е следвало да не ги транспортира. На следващо място, след като от дисциплинарната преписка категорично се установява липсата на основание за задържане по чл.72, ал.1 ЗМВР на непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р., то няма как служителят да наруши чл.4 и чл.11, ал.1 от Инструкция № 8121з-78/2015 г.

За пълнота, ангажирането на дисциплинарната отговорност на служителя за нарушение, което не е извършено, прави наложеното наказание несъответно на преследваната по чл.4, ал.2 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. цел - да се въздейства възпитателно и превантивно на извършителя на дисциплинарното нарушение и на останалите служители.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна, респ. на основание чл.172, ал.2 АПК същата следва да бъде отменена.

В горния смисъл е и практиката на АССГ по делата, касаещи другите двама служители, ангажирани с транспортирането на лицата, при същите факти и обстоятелства – решение № 4347/28.06.2022г. по адм.дело № 3148/2022г. и решение № 3792/08.06.2022г. по адм.дело № 3149/2022г.

Съобразно изложеното на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 10 лв. държавна такса. Според чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минималното възнаграждение за процесуално представителство в производство по ЗМВР е 400 лв. С представения по делото договор за правна защита и съдействие от 17.03.2022 г. /л.16/ се установява, че жалбоподателят е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., който е близък до минималния по Наредба № 1/2004 г. и съответства на действителната правна и фактическа сложност на делото, поради което следва да се присъди в цялост.

Воден от горното Административен съд - София град, I-во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. М. К. Заповед рег. № 513з-1904 от 08.03.2022 г. на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3,

вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Е. М. К., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 510 лв.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.211 ЗМВР

СЪДИЯ: